

STRÄVAREN

STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS TIDSKRIFT
Nr. 4 2014 ÅRGÅNG 36 ISSN 1401-67664

GOD JUL & GOTT NYTT ÅR
TILLÖNSKAS
STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS
MEDLEMMAR

Ordförandens rader

Nu har det hänt, vi har fått en egen dag "Nationella dagen för Strävhaarig Foxterrier" som firas den 19 oktober varje år, i år firades denna med träffar i Malmö och Uddevalla.

I Uddevalla deltog 4 hundar med sina mattar och hussar och i Malmö kom det 21 hundar med ett trettiotal hussar och mattar. Tyvärr var inte vädret det bästa (ösregn) men alla hade tagit med sig gott humör och regnkläder så allt avlöpte väl. På båda ställena var det långpromenad som gällde samt medhavd fika efteråt, allt genomfördes som planerat.

Hemma hos många Strävhaar över hela vårt land uppmärksammades dagen på ett eller annat sätt.

Detta nummer av Strävaren är det sista som du Lillemor är redaktör för. Du har själv bett att få sluta med tidningen efter 20 år som redaktör och jag förstår dig. Vill här tacka dig för det digra arbetet du lagt ner genom åren för att vi medlemmar fyra gånger om året skulle få vår tidning.
TACK Lillemor!

Nu kommer vår nya redaktör Christina Boberg att ta över från och med 1/1 2015 tillsammans med sin man Jan, som skall göra tidningens layout, de kommer att se till att vi även i fortsättningen får Strävaren i vår brevlåda fyra gånger om året. Jag önskar dem LYCKA TILL.

Nu vill jag önska alla en
GOD JUL och GOTT NYTT ÅR

Ann-Charlotte

AVGÅENDE REDAKTÖRENS RADER.....

Så äntligen kan man leva pensionärens lediga dagar utan några som helst plikter och måsten, åtaganden att färdigställa, löften att genomföra, styrelse- arbete i klubbar, redaktörskap för klubbar osv. Rubbet är avslutat! Nu blir det koncentration på hus, hem och hundar.

Hunderiet har redan tagit ny fart med nya unga hundar. I skrivande stund sitter 4 unghundar, en skotte pensionär och en löpsk strävårstik i köket och väntar på skogspromenaden. Den lilla strävårstiken skall träffa vacker pojke och förhoppningsvis få leveransklara vårvalpar. Utställningarna har avlöst varandra och hundvännerna tittar förvånat på mig när jag "kånkar" in med burar, trimbord och allehanda utställningsprylar, och undrar om jag är "on the road igen"? Stora Stockholm blir årets sista utställning för mig och min skottehane Jig's Allegro Brilliante. Lille foxen Jig's Primo Amoroso är nu i slyngelåldern och får hålla sig hemma ännu en tid.

Att hälsa på i vår monter i Stockholm är ett måste, hjälp gärna till och avlös våra monteransvariga. Förövrigt tycker jag att hundpromenaderna under året varit ett fint inslag bland aktiviteterna i landet. Lite mer trimkurser över landet skulle sitta fint, med tanke på alla lurviga hundar på facebook skulle det behövas lite vardags trim ser jag. Jag tillhör de som vill se en representativ Strävårig Foxterrier för sin ras på gator och torg. Jag vet att många av våra uppfödare kan hjälpa till med trimkurser.

Här skulle ett inbetalningskort suttit för medlemskap i klubben men all fakta står på sida 2 postgiro nr. kostnad och glöm för all del inte ERT EGET NAMN. Klubben behöver alla sina medlemmar. Betala i tid! Annars uteblir Strävaren.

Så vill jag önska Christina & Jan Boberg lycka till som de nya redaktörerna för vår tidning Strävaren. Flera av ER har nog redan stiftat bekantskap med paret Boberg, Jan har under flera år varit fotograf på våra utställningar och Christina har ordnat träffar i Skåneregionen och då och då varit litterär i Strävaren tillsammans med Jason.

Jag tackar för mig och önskar Strävåriga Foxterrierklubben all lycka!

LILLEMOR

Strävårsvänner!

Den 1 januari 2015 övertar jag, Christina Boberg, uppdraget som redaktör för Strävaren. Jag är bosatt i Ängelholm. Gift med Jan, som kommer att ansvara för layout och övrig databearbetning. Vi har förmånen att dela till varon med Jason 7 år. En riktigt cool Strävårig Foxterrier.

Jag har som målsättning att utveckla Strävaren med hjälp av Er läsare. Skicka förslag på ämnen jag kan ta upp. Berättelser och bilder vill jag också ha. Skriv gärna egna kommentarer till bilderna. Allt för att Strävaren ska vara trevlig läsning både för uppfödare och oss vanliga hundägare. Bidragen skickar Ni till stravaren@boberg.nu . Har Ni frågor är Ni alltid välkomna att ringa mig på tel. 0431-25937.

Jag ser fram emot vårt samarbete.

Christina Boberg

NYA REDAKTIONEN

Kennel Ferrostar på väg - - -

Sommaren och Norrlandsspecialen i Kråken närmade sig. Äntligen var det dags att packa in alla hundar i husbilen och åka norrut. Men till skillnad från andra år hade vi en valpkull på 7 veckor, skulle det hindra oss? Nej, resan till Gunvor och Ronny har blivit en tradition för oss. Helgen började med utställning i Vännäs där Ferrostar Don Corleone "Brando" blev BIR och mamma Traci BIR-veteran. Efter utställningen åkte vi till Kråken där nya och gamla foxvänner hade samlats. Vi gick tipspromenad (nu har jag äntligen lärt mig hur många tänder en hund har) och hade en gemensam grillkväll under trevligt småprat. Kvällspromenaden ner till havet avslutade kvällen.

Söndagsmorgonen bjöd på ett underbart väder. Det fixades med hundar och mackor gjordes i ordning. Jösses vilket fikabord det blev. Så var det dags att börja med utställningen. Som vanligt hade Ronny gjort ett enastående jobb med att få underlaget perfekt. Dagens domare var Jenny-Ann Hofverberg. När bedömningen var klar och hon utsett Brando som BIS hade Ove grillen färdig och det fanns nygrillade och goda hamburgare att äta. Tack för en trevlig helg. Vi syns nästa år igen. Ni som inte varit i Kråken planera in den helgen till nästa år.

Vi vill samtidigt passa på att önska alla God Jul o Gott Nytt År!

Gunilla o Lars / kennel Ferrostar

Diggi och Matte

Så drog året iväg mot sitt slut. Det var en lång, solig och varm sommar. Därför blev det inte så mycket vettigt utfört, man satt mest stilla. När det är regnigt och kallt blir det ju heller inte så mycket vettigt utfört. Då får man sitta inne och elda. Diggi är nöjd med båda sorterna, man får i vilket fall som helst ta sin middagslur i Husses knäveck. Numera då bilarna har klimatanläggning så är ju långa bilfärder heller ingen pina för en glad strävis. Man kan lika bra ta sin eftermiddagslur i buren i baksätet. Det blev en hel del bilåka på sensommaren. Vi drabbades av störtregn med översvämning som följd, stora skogsbranden och en mindre storm som lyfte upp båten tvärs över bryggan. Ja, det var kul nästan hela tiden. Som vanligt fiskades det kräftor och plockades svamp. Karl-Johan växte helt hysteriskt och resulterade i ett stort antal största gurkaburkmodellen med torkade svampar. Många kommer att åka på sådant till julklapp.

Ja, så var vi i Vilsta på jubileumsutställning och jubileumsmiddag. Vädret var ganska blött, småkyligt och elakt. Stackars Grete hoppade ut och in i domartältet iförd stadigt regnställ och sydväst. Men säg den Strävhårssuppfödare som låter sig nedslås av lite motgångar, det var underbart att höra henne glatt uttala sin bedömning av de utställda hundarna. Dessutom hade ju hennes resa från Norge varit rysligt strapatsrik med bortspolade vägar i Värmland och långa omvägar ut i terrängen.

Jubileumsmiddag hade vi också med ”sprattelvatten”, god mat och generösa lotterier. De som under dagen deltagit i klubbens aktiviteter hade lyckats torka och iförda festkläder njöt av trevligt sällskap och glada skämt. De små hundarna vilade upp sig på respektive hotellrum och i husvagnar/-bilar inför påföljande dags utställning. Matte och Husse som inte ägnar sig åt att visa upp Diggi njöt av att se på alla vältrimmade hundar. Visst är väl en vältrimmad Strävhårsfoxterrier en skön syn?!!!,

Matte gläder sig åt att ett flertal nya foxterrierägare på egen hand hittat in i klubben. Vi hoppas de kommer att trivas med oss andra och vill stanna kvar. Det behövs entusiaster för att stödja rasen och se till att vi informerar på rätt sätt. Ett beundransvärt initiativ var ju den Strävhåriga Foxteriernas dag (varför skall enbart kanelbullar och palt ha en egen dag?) som blev en stor succé i södra Sverige. Själva knallade vi ensamma runt i Karlavägsallén och försökte se ut som våldsamt reklam för den trevligaste hundras som finns. Eftersom det var sk skitväder mötte vi inga intresserade utan gick hem och festade om på feta wienerbröd och kaffe.

Husse och Matte gjorde tillsammans med Diggi en tur till det skogsbrandsdrabbade området i Västmanland. Det var ingen rolig syn. Alldeles svart, på en del ställen var det som ett svart pickepinn. Diggi blev sotig om benen, sot är fett och var svårsanerat. Diggi tyckte allt var obehagligt och ville vända åter till bilen- (Annars är hans åsikter om skogspromenad att man kan gå hur långt som helst, bara ingen plockar något) Men naturen är förunderlig, bara en månad efter branden hade det skjutit upp nya björkskott och nytt gräs i hjulspåren.

Hallå allihop! Här kommer ett meddelande från klubbens kassör: NI MISSAR VÄL INTE INBETALNINGSKORTET som är tryckt i tidningen. Årsavgiften är oförändrad och betalar ni in nu så slipper Diggis Matte hålla på att skicka extra brev och påminnelser. För ni vill väl fortfarande vara med i vår klubb och få den trevliga Strävaren?!!!

En riktigt GOD JUL och GOTT NYTT ÅR önskar

Diggi och Diggis Matte

UTSTÄLLNINGSGRESULTAT

SKK Över KALIX Nat. 24 augusti

Delt. 0+1

Bt CH NorthFox Proud Mary

Domare: Kupryanova f Sinko

CK Bästa Veteran

SKK BACKAMO Nat. 24 augusti

BH Willianas Finalist

BT Willianas Sommerblomst

BT II CH Foxtan's Wendy

Domare: Jim Bynres

Cert, Bim

Cert, Bir, Championat

CK

SKK HÖGBO INT. 16 SEPTEMBER

Delt. 1+0

BH Crispy Billy Joe

Domare: Jetta Ischokkinen

Cert, Cacib, Bir

SKK ESLÖV INT. 13 SEPTEMBER

Delt.

BT Crispy Pretty Perfect

Domare: Steven Seymour, UK

Cert, Cacib, Bir, Grupp-3

SV.TEK BJUV 14 september

Delt. 1+4

BH CH Foxtan,s Colour of Gold

BT. Jollyfox Little Sister on Line

Domare: Dodo Sandahl

Bir

CK

SKK GIMO Int. 14 september

Domare: Hans Rosenberg

SKK VÄXJÖ INT. 31 oktober

Delt. 1+2

BH Crispy Fai',n Square

BT CH Peder Jonaegårdens Randy

II BT Jollyfox Power on Line

Domare: Norman Deschuymere, Be.

Cert, Bim

Cacib, Bir

Cert

SV.TEK. SOLLENTUNA 8 NOVEMBER

Delt.1+1 1 valp

BH Crispy Billy Joe

BT CH Peder Jonaegårdens Randy

Bästa valp Ferrostar Sweet as Candy

Domare: Andreas Schemel, AU

Cert, Bim

Bir

SV.TEK TERRIERDERBY 23 NOVEMBER

Delt. 0+1

BT Crispy Pretty Perfect

Domare: Christina Daniels

Bir

STORT GRATTIS TILL 2014 ÅRS ALLA NYA CHAMPIONS!

Nytt från Mitti-Norrland

Den höst som länge upplevdes som en förlängning av vår sköna sommar, har nu övergått till ett riktigt Huvvaväder på ren norrländska. Poppe uppträder som katten brukade göra och kollar utgångarna åt båda håll för att se var vädret kan vara bättre. Nästan så att man längtar efter snön.

Uppstarten av en Dag för Strävhåriga Foxteriern den 1 okt kom lite överraskande för oss i Norr, vi lyckades inte samla de Foxar som finns spridda i området. Hoppas att Malmös imponerande uppställning i ovädret kan ha sporrat Våra hundägare att ansluta till de arrangemang som planeras för nästa år.

Jag vill passa på att annonsera om att Norrlandsspecialen för Strävhårig Foxterrier 2015, förbereds att äga rum i Kråken som tidigare år. Det blir på söndag den 14 juni i samband med Vännäs Nat. Utställning den 13-14, där Terrierklassen avgörs på lördag. En trivsamt träff med aktiviteter och rådgivning om så önskas. Utställning med känd Domare, där även Hund utom tävlan kan få omdöme. Inbjudan och anmälan kommer i nr 1 2015 och på hemsidan i www.foxterrier.se.

Julen nalkas och som vanligt rycks man med när tomtarna och julsångerna börjar skapa stämning.

Många klappar till våra fyrbenta älsklingar att öppna på "sitt sätt" önskar vi alla och dessutom;

EN GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR 2015

Gun Nilson

Rasspecifika avelsstrategier (RAS)

Medlemmar har frågat om klubbens RAS. Varför Har man ett ras? Man upplever det närmast som att leta fel på våra hundar. Våra hundar är ju sunda och friska

Jag skall försöka svara kort på varför RAS kom till.

SKK har alltid legat i framkant till att främja hundavel. Man påbörjade redan på 80-90-talet administrera ett hälsoprogram för genetiska hälsoproblem. Avelsfrågor var det allmänna samtalsämnet, överandvändning av avelshannar ett annat och exteriöra överdrifter. SKKs avelsråd bildades i mitten av 1980-talet som bestod av genetiker, uppfödare och veterinärmedicinskt sakkunniga. Rådet skulle ha det övergripande ansvaret för avelsarbetet inom SKK. Vi kunde läsa i tidningar om osunda raser som borde förbjudas. Det var helstolliga artiklar som blev en väckarklocka för SKK som omedelbart agerade. Samarbetet med den internationella kennelklubborganisationen FCI, Fédération Cynologique Internationale resulterade så småningom i att rådet representerade de europeiska kennelklubbarna. SKK arrangerade den första domarkonferensen och SKK beslutade att även ta fram en avelspolicy för organisationen. 1997 kom resultatet av Europarådets arbete, en konvention för skydd av sällskapsdjur. Den antogs av flera länder däribland Sverige. Kontrollen av genetiska defekter skulle bli bättre och rasstandarder skulle modifieras och en del revideras.

Nu började man också titta på hur man skulle arbeta med **Rasspecifika avelsstrategier**.

På KF kennelfullmäktige 1999 presenterade SKK/CS förslaget till avelspolicy för hela organisationen. Rasklubbarna lät sig inte övertygas. Vad visste de om avel? Det var ju ute bland uppfödarna erfarenheter fanns i de olika raserna. Man upplevde det som byråkratisk detaljreglering. Många äldre uppfödare var heligt förbannade. Stig Ahlberg känd uppfödare skrev: "Emellanåt förs resonemang och vidtas åtgärder som ger ett intryck av att ärftlighetsforskare och veterinärer skulle veta mer om hunduppfödning än de

etablerade huduppfödarna.

Visst hade man avelsråd i de större klubbarna, de bestod för de mesta av rasklubbens äldre uppfödare som hade erfarenhet och man ansåg att deras uppgift skulle vara endast rådgivande ang. tex. täckhundar.

I vår klubb liksom i flera andra rasklubbar var majoriteten småskaliga hobbyuppfödare med få aktiva år som uppfödare och förhållandvis grunda uppfödarkunskaper. Dessutom hade vår klubb en generationsväxling i uppfödarleden. Så visst behövde vi mer stöd och kunskap om bra avelsmetoder. Även om vi som hade hållit på en stund redan hade goda mentorer. Fram till 70-80-talen var det vanligt med linjeavel. Vilket gjorde att vi ärvt ett par ärftliga defekter att se upp med (allergier och knäleder). Så viss skulle RAS vara ett grundläggande redskap. Historien började ju inte med oss.

Dessutom hade rashundsuppfödningen accelererat i stor omfattning att den berörde samhället i så hög grad att omvärlden kom att ställa allt högre krav på verksamheten.

Kritiken var massiv från rasklubbarna och raspolycyn sågades med fotknölnarna. Många gamla uppfödare tog mycket illa vid sig och slutade sin uppfödning. De unga som startat i vår klubb är i princip kvar som uppfödare men det var 5-6 stycken som börjat sin uppfödning på 1990-talet som tyckte att toppstyrningen var obefogad och slutade.

SKK insåg att medlemsorganisationerna hade en poäng. För att policyn skulle kunna tillämpas krävdes uppfödarnas engagemang. Varje rasklubb skulle göra en nulägesbeskrivning av sin ras hälsa, mentalitet och exteriör. Utifrån den beskrivningen skulle man skriva sina rasspecifika avelsstrategier.

SKK fastställde avelspolicyn och RAS på KF 2001. Enligt verksamhetsplanen för 2002-2003 skulle samtliga rasklubbar ha ett färdigt dokument 2004. Det var optimistiskt, knappt en tredjedel av raserna hade ett godkänt dokument.

Vårt dokument godkändes 2005, då hade vi genomfört den första enkäten, haft ett

uppfödarmöte som fastlade utformningen av vårt RAS. 2009 genomfördes ytterligare en enkät och uppfödarmöte som reviderade vårt RAS. Vi förenklade dokumentet. Det visade sig att vår ras var synnerligen frisk och sund vid genomläsning av försäkringsbolagens sammanställningar.

2015 skall nytt RAS inlämnas, så det är hög tid att ansvarigt avelsråd och styrelse genomföra ny frågeenkät och sammanställer ett nytt dokument som presenteras vid nästa uppfödarmöte under 2015.

Vi är i dagsläget omkring 20 uppfödare och de allra flesta föder upp i mycket liten skala och har god insikt om rasen. Man ligger föredömligt lågt i avelsprocenten vilket betyder att man är noggrann när man väljer täckhundar. Födda valpar har legat runt 50-talet de sista 4 åren vilket är att jämföras med 1990-talets kullar omkring 90 valpar

Detta är en mycket kort belysning av vad som hänt de sista 30-åren ur avelssynpunkt. Därtill kommer datoriseringen som hjälpmedel åt uppfödarna och som alla har tillgång till. Nämligen allt läsvärt i Hunddata och Avelsdata och vad som hänt och utvecklat avelsarbetet i allmänhet. Mycket information finns att hämta hos SKK.

Det är spännande med avelsarbete !

RAS är inte färdigskrivit på länge än!

LILLEMOR

Europarådets konvention för skydd av sällskapsdjur

Europarådet bildades år 1949 av 10 västeuropeiska stater, däribland Sverige. I dag har rådet drygt 40 medlemsländer

Syftet med europarådets arbete är att uppnå en större enighet mellan medlemsländerna, främst på det kulturella och sociala området. För att lagstiftningen skall kunna bli likartad. Utarbetar man särskilda avtal, konventioner.

Konventionen om sällskapsdjur upprättades i Strasbourg den 13 november 1987 och ratificerades av Sverige.

Konventionens utgångspunkt är att medlemsländerna erkänner ” **att människan har en moralisk förpliktelse att respektera alla levande varelser**” och ta hänsyn till ”**att sällskapsdjur har ett särskilt förhållande till människan**” . Vidare att medlemsländerna ”**beaktar sällskapsdjurens betydelse för livskvaliteten och därmed deras värde för samhället**” .

Konventionens artikel 5 om uppfödning.

Artikel 5 om uppfödning har central betydelse för de bestämmelser som omger hunduppfödning i Sverige. Den lyder: ” **En person som väljer ett sällskapsdjur för uppfödning skall ansvara för att hänsyn tas. Till anatomiska, fysiologiska och beteendemässiga egenskaper som kan äventyra antingen avkommans eller moderns hälsa och välbefinnande.**

En påminnelse: Du är uppfödare när du tagit en kull och skall därmed följa de förordningar du är ålagd.

EN GOD JUL

&

ETT GOTT NYTT STRÄVARÅR

ÖNSKAS

KLUBBENS UPPFÖDARE

LILLEMOR

Hej alla Foxar!

Då var det dags att doppa klön i bläck igen. Vilken höst jag har haft. Vädret kan man ju diskutera, men som matte och husse säger så är det ju bra för svampen.

Svamp har vi varit ute i skogen och plockat. Matte o husse började med att ta hem en massa svamp som kallas för Karljohansvamp, de sa att så mycket som de plockat i år har de aldrig gjort förut. Men de där svamparna som kallas för gula kantareller har det varigt dåligt med. Vi har ett specialställe o där sover även älgarna. Mycket spännande tycker brorsan och jag. Ett par veckor senare så var det dags för trattisjakt. Det fanns så mycket av den svampen i skogen att matte och husse inte blev arga om vi klev ner hur många som helst.

Den där andra prinsessan.

Har ni hört talas om en människoprinsessa som heter Estelle?

Hon har ju en egen sagostig vid fågelsjön Tåkern. Vi har gått den stigen. De där människobarnen måste ju vara hur modiga som helst för den var riktigt läskig. Konstiga djur vi sidan om stigen som lät. Nu kan vi ju inte avslöja allt om ni skulle få för er att åka förbi. Var på er vakt!

Nu till något mer alvarligt vi varit med om....

En morgon när matte sitter och blippar på datorn i bästa morgonrocken drickandes sitt kaffe plingar det på dörren. Vem kommer så här dags? Matte öppnar och ser två mörklädda tjejer med märken på kläderna. Mattes fantasi får tok spel och fantasin rusar iväg för husse har åkt iväg på möte i Stockholm. Tänk om husse åkt i diket. Då säger tjejerna att de kommer från Länsstyrelsen. Matte fattar inget då hennes kaffenivå är under minimum. Hur som helst så kommer det fram att det har kommit in en anmälan om att vi skulle ha tovig päls och dåliga tänder. Matte fattar fortfarande ingenting och säger åt tjejerna att komma in och själva kolla på oss uppe på trimbordet. Vi blir uppställda och tänder, hull och päls kollas. Tjejerna meddelar att på oss finns inget att anmärka på. Dom frågar även om vi får vara ensamma ofta, om vi har vatten att dricka. Om leksakerna behövde de inte fråga för de nästan snubbla på de när dom passerade hallen. Tjejerna säger att vi kommer att få en rapport att det inte finns något att anmärka på och så åker de vidare.

Dagen efter ringer en av tjejerna för att meddela att det kommit in fler uppgifter i ärendet och det gällde inte oss. Matte blir så lycklig för hon har ju mått så dåligt över att någon skulle komma på tanken på att säga att vi inte skulle må bra. Vi kan räkna oss till de mest bortskämda foxarna alla kategorier enligt matte. Men vi kan nu stoltsera med en rapport från Länsstyrelsen att vi har det och mår bra.

Nu går vi vidare!

Nu laddar vi för att åka till Älvsjömassan och delta i vår rasmonter. Brorsan säger att förra året när han var med så var det riktigt roligt. Han hade aldrig sett så många konstiga hundar förut. Han hoppas dock att vi i år inte behöver vara grannar med dom där skälliga taxarna i montern bredvid. Vi återkommer i nästa nummer med information om hur det gick.

Se nu till att vara snälla mot varandra och glöm inte att i god tid se till att Tomten får era önskelistor. Våran är redan jättelång.

Med vänlig hälsning
Scooby och Safira

Resultat & kritiklista Vilsta

Utom tävlan: Bedömningsklass 3+2 , Valpar 4-6 mån 1+1, Valpar 6-9 mån, 2+2
Tävlande hundar 8+10

Bedömningsklass:

Nr. 1 Bodaboys Charlie.

Bra storlek, gott utfyllt nosparti, mörka ögon. Flyger lite med öronen, bra hals, skuldra. Prima kort kropp, bra svansfäste, bra pälskvalitet. 2 Hp

Nr. 2 Crispy Amadeus.

Kastrerad hane ngt. kraftiga kindbågar, gott utfyllt nosparti. Ngt. lätta öron, prima kropp o svansfäste, bra rörelse, prima päls. 1 Hp

Nr.3 Smartfox Carlton

Bra storlek, kraftigt huvud, prima öron, mörka ögon. Ngt. stela skuldror. Prima kropp o överlinje, bra svansfäste men ngt. för glad svans. Prima pälskvalitet, bra rörelser. 3

Tikar bedömningsklass.

Nr. 4 Solringes Ursula

Prima storlek, bra huvud mörka ögon, bra hals o skuldra. Prima svansfäste, bra pälskvalitet, rör sig bra när hon vill. 2 Hp

Nr. 5 CH Ferrostar Dolce Donna

Förhållande stor, prima huvud o uttryck, bra hals o skuldra, Bra kropp o överlinje. Ngt. trånga bakbensrörelser. Pälsen har spår av att vara klippt. 1 HP Bäst i bedömningsklass

Valpar 4-6 mån.

Nr.6 Jig's Primo Amoroso

Bra storlek, prima huvud, öron o ögon. Bra hals o skuldra, kort välutvecklad kropp med bra svansfäste. Bra rörelser för åldern. Prima päls 1 Hp
Bis 1valp

Tik 4-6 mån.

Nr. 7 Ferrostar Sweet as Candy.

Bra storlek, fem huvud med bra öron o ögon. Ngt. stel i skuldran, bra kropp o svansfäste. Ännu väldigt valpig i rörelser. Bra päls 1 Hp Bis 2

Valpar 6-9 mån.

Nr. 8 Crispy Fair'n Square.

Prima huvud o uttryck. Ngt. Stel skuldra, bra kropp för åldern, prima svansfäste, bra bakkensvinklar o rörelser 1 HP Bis-1

Nr. 9 Kinconly Nicko.

Kraftiga kindbågar, bra utfyllt nosparti, prima öron bra hals o skuldra, bra kropp för åldern, prima svansfäste. Ngt. för ringlad svans. Bra pälskvalitet. Rör sig ngt. trångt bak. 2 Hp

Tikar 6-9 mån.

Nr. 10 Kinconly Nicole.

Fem. huvud kunde använda öronen ngt. bättre. Aningen stel i skuldran, bra kropp för åldern. Kunde haft ngt. bättre svansfäste. Rör sig bra när hon vill. 2 Hp

Nr. 11 Kinconly Nina.

Fem. huvud, mörka ögon, bra öron, prima halsfäste, prima pälskvalitet. Rör sig bra när hon vill 1 Hp Bis-2

Unghundsklass hanar:

Nr. 12 Crispy BillyJoe

Förhållandevis stor, bra huvud o uttryck, bra hals o skuldra. Prima kropp för sin ålder, bra svansfäste, bra pälskvalitet. Rör sig trevligt 1Hp ex. BH-4

Nr. 13 Solringens Urax

Ngt stor, bra öron o ögon, bra hals o skuldra. Vålutvecklad kropp, kunde vara ngt. kortare, bra svansfäste, prima päls bra rörelser 2 Hp Ex.

Öppenklass:

Nr. 14 Kinconly Karl-Oskar

Ngt. stor, bra huvud o uttryck, ngt. stel skuldra, bra kropp o svansfäste. Ngt. låg svans lite besvärligt att bedöma rörelserna i regnvädret men med små glimtar går han parallellt. 1 Hp Ex.

Championklass:

Nr.15 Ch Crispy Galaxy

Mkt Kraftig hane, kunde haft ngt. ädlare huvud. Ganska bra skuldra, kompakt kropp, bra svansfäste, prima päls. Ganska bra rörelser 4 Hp Ex.

Nr 16 CH Ferrostar Don Corleone

Prima typ, bra huvud, prima uttryck, ngt. stel skuldra, bra kropp o överlinje. Prima svansfäste, prima päls. Bra rörelser. 2Hp Ex. BH 2

Nr. 17 CH Mercury Marley and Me

Prima storlek o typ. Bra huvud o uttryck, prima hals o skuldra. Kraftig kropp, bra svansfäste o bakbensvinkling, aningen mjuk i överlinjen bra rörelser. 1 Hp Ex. BIS

Nr.18 Solringens Tryggve

Bra storlek, bra huvud med bra uttryck. Ngt. stel i skuldran, bra kropp o överlinje, bra svansfäste. Ganska bra rörelser, prima päls. 3 Hp Ex.

Veteranklass hanar:

Nr. 19 CH Läckerbiten's Moneymaker

Mkt. välbehållen 8 åring, bra huvud o uttryck, bra hals o skuldra. Kraftig kropp med bra svansfäste. Rör sig trevligt, prima päls o kondition. 1 Hp EX. BH-3 Bästa veteran

TIKAR: Unghundsklass

Nr. 21 Jollyfox Power on Line

Förhållandevis stor tik av mkt. bra typ. Vackert huvud, bra öron, prima hals o skuldra. Bra kropp för åldern. Prima svansfäste Ngt. trånga bakbensrörelser, Prima päls o kondition . 1 Hp. Ex. BIS 2 Bästa unghund

Nr. 22 Quicken's Hera

Bra storlek, bra huvud med bra öron. Bra hals o skuldra, ännu ngt.t lång i kroppen. Prima svansfäste, lite glad svans. Prima päls o kondition. 2 Hp Ex.

Öppenklass:

Nr. 23 Läckerbiten's Glori

Bra storlek, kunde haft ngt. ädlare huvud och mera stabila öron. Bra hals o skuldra, kraftig kropp i lite gott hull. Kunde haft ngt. högre svansfäste, bra rörelse, bra pälskvalitet. 1 Hp

Nr- 24 utgår

Championklass:

Nr. 25 CH Ferrostar Prima Donna

Bra storlek, fem huvud, prima öron, ngt. stela skuldror o för kraftig i fronten. Välutvecklad kropp i gott hull. Bra svansfäste. Kunde haft ngt. friare rörelser 4 Hp Ex.

Nr.26 CH KInconly Mimosa

Vackert huvud o uttryck. Ngt. stela skuldror välutvecklad kropp, dock lite lång, bra svansfäste o bakbens vinklig. Prima päls. Bra rörelser. 1 Hp Ex. BT-2

Nr. 27 CH Peder Jonaegårdens Randi

Bra storlek, långt huvud. Ng. ljusa ögon. Tunga öron, bra hals o skuldra. Prima svansfäste. Kunde haft mer drive i rörelserna. Sträv päls. 2 Hp Ex. BT-3

Nr. 28 CH Penny-Maker

Bra storlek, kunde haft ädlare huvud. Prima öron, ng. stela skuldror, prima kropp o svansfäste. Kunde haft mer drive i rörelserna. 3Hp Ex.

Nr. 29 utgår

Veterantikar:

Nr.30 CH Goldfighters Gift to the North

Ng. Stor, huvudet kunde vara ng. ädlare med bättre uttryck. Bra kropp, bra svans fäste men ng. glad svans. Bra päls kvalitet, kunde ha ng. firare rörelser. 2 Hp ex

Nr. 31 CH Läckerbiten's Dream Weaver

Mkt. väl bibehållen veteran 10 år. Fem huvud med bra öron, aning stela skuldror, prima kropp. Bra svansfäste, bra rörelser från sidan, prima päls. 1 Hp Ex. BT 4

Bästa hanhudsklass Nr.17, 16, 19, 12

Bästa tikklass Nr. 21, 26, 27, 31

Bästa valp 4-6 mån Nr. 6, Nr. 7

Bästa valp 6-9 mån. Nr. 8 Nr. 11

Bis-2 Nr. 21

Bis Nr. 17

Bästa unghund Nr. 21, Nr. 12

Bästa veteran Nr. 19, Nr. 31

Ett stort tack för alla fina priser och gåvor till prisbordet och lotterivinster.

Tack till vår fotograf Jan Boberg som fått med nästan varenda hund, endast några kompletteringar har gjorts.

Och ett jätte tack till alla goda glada mattar & hussar som gjorde vårt 35-års jubileum till en lyckad tillställning.

Ett stort tack till vår alltid underhållande Domare Grethe Bergendahl

Nästa år ses vi i Gränna med våra härliga hundar.

GOD JUL & GOTT NYTT ÅR
ALLA LÄCKERBITAR & STRÄVHÅRSVÄNNER

FOTO ZOLTAN SABO

ÖNSKAR
LENA & STEFAN LUNDSTRÖM

LACKERBITENSKENNEL@SWIPNET.SE

GOD JUL & GOTT NYTT ÅR

ÖNSKAR

VI PÅ SJÖARYD

VI PLANERAR VÅRVALPAR

LILLEMOR BLANC

KENNEL JIG'S

WWW.KENNELJIGS.SE MOBIL 070-5537379

GOD JUL

&

ETT JOLLYGOOD 2015

ÖNSKAR

KENNLARA

JOLLYFOX & SOLRINGENS

PIA RYDBERG & MAUD LINDE RING

Leas dagbok

Vecka 37/38-14

Hur skall vi skriva, sa han reservhuse? En konstig fråga till en hund. Han frågade vilket tempus vi skulle välja. Presens, futurum eller imperfekt? Mitt svar: kalla det vad du vill men vi hundar lever i nuet och du får blanda som du vill.

13/9 lördag.

Misstänkte redan, då ni lastade av buren och bar in min "övernattningsväska", att nu är det något lurtt på gång.

Blev förstås lite konfunderad då jag hörde Era röster från andra sidan gatan, men när bilen körde iväg förstod jag att jag skulle få stanna här en lite längre tid.

Efter att jag kollat av stället, noterat att buren fått en bra plats att vattenskålen fanns med och att det var mat i skålen, inträdde ett visst lugn. Han den länge tvåbente verkade hygglig--- honom får jag nog hålla mig till.

Inför natten var allt sig likt, promenad, gurka och buren. Men glömde han stänga grinden, eller var det någon ny rutin? I varje fall så somnade jag och sov som en stock fram till morgonen, ja, vid fyratiden då kom det en bil utanför som väckte mig, och då helt naturligt skällde jag, bilar skall hållas parkerade på nätterna. Den länge tvåbente kom och vi gick en "kisserunda". Allt frid och fröjd och sedan sov jag till bortåt åttatiden. Ny promenad med hela kittet och påsen fanns med, så det vara inga problem. Efter mat, vatten öron-tillsyn tog jag en tupplur.

Dagen förflöt sedan på ett behagligt sätt, jag fick stor uppmärksamhet (troligen nyhetens behag). Lång promenad och en extra "kisserunda" på kvällen.

Inför natten tog jag mig lugnt in i buren och gurkan kom, ljuset släcktes och jag sov hela natten. Jag hade bestämt mig, kommer bilskräppet vid fyra, så bryr jag mig inte, nattnamlare skall nonchaleras.

14/9 söndag

Måste faktiskt erkänna jag "sov över mig" på morgonen, hon med blåa jackan väckte mig för dagens första promenad. När vi kom tillbaks var både min och deras frukost serverad. När örat var behandlat tog jag en tupplur, man vet ju aldrig vad som kan hända en söndag. Visst fick jag rätt, en lång promenad— Jag börjar misstänka; att dessa som jag nu bor hos är glada för att gå, trots två bilar på parkeringsplatsen. Människor är nog lite komplicerade??

Vatten, mat och (godis, får jag inte berätta om) sedan satte stöket i köket igång, söndagsmiddag tänket jag och så blev det. Kan dock nämna att sedan var det lite oroligt hela kvällen, ja långt ut på natten. Troligen hade det kört ihop sig, både golf och valvaka, --- det verkade som det var svårt att veta vad man ville kolla på. Nåja en ursäktade sig med en bit gurka och gick upp för att sova, muttrade något om arbetsdag i morgon. Direkt tänkte jag, jobbar inte den andre, kanske kallar han det jobb när han nu skall underhålla mig. Tokigt, det heter ju lekkamrater.

Själv tog jag nu den helt ledig soffan i besittning och kunde sova djupt, då ljudet från Tv:n var dämpat.

Dröm om min förvåning, jag blev väckt vid halv två på natten, med ett förslag om att gå ut och kissa, vissa människor har verkligen oregelbundna rutiner.

Efter kisseturen; gurka och god natt i buren.(öppen dörr ett förtroende oss emellan)

15/9 måndag

Så klart var jag sömning på morgonen, efter en sådan natt. Frukost och morgonrunda, där jag fixade allt för jag misstänkte redan nu, att väl hon kört till jobbet så kommer han nog att dra sig tillbaka och ta igen förlorad sömn och så blev det.

Men oj, vid 11 då bar det i väg, kändes som vi gick öster ut och när vi hade gått i drygt en halv timma och stod vid en brygga, som jag absolut inte kände för—Då sa jag." Du får inte glömma att vi är 70 bast båda, så nu vänder vi och går hem". Som tur var så lydde han.

På hemvägen mötte vi en massa andra hundar, jag passade på att ge dem en "blåsning", bästa att sätta sig i respekt direkt. Kanske tänkte han lura ut mig på samma "resa" fler gånger och då vet alla vem som kommer. På hemvägen fick jag veta att jag har ett asocialt beteende och skäller när det absolut inte behövs. Han har inte förstått att jag själv avgör när det behöver skällas eller inte. Kanske lär han sig efterhand?

När jag skällt ut en stor byracka började han hota mig. Kan Ni tänka er; han sa: "om jag inte slutar att skälla på andra hundar, så kommer han att skaffa en gul mössa med röda bokstäver som det står Shell" på och sätta på mitt huvud. Inte så kul att gå i kring med en gul mössa med röda bokstäver, så jag bestämde mig för att ta det lite lugnare.

Efter den långa rundan, var vila det jag behövde bäst och så blev det. Drack en skvätt och slaggade sedan in. Kort kisserunda innan han börja laga mat, väldigt skrammel i köket så jag gick in på kontoret för att få lite lugn och ro.

Kvällen blev lugn, ytterligare en kisserunda lite längre, men inte tröttande. Gurka, örontillsyn och god natt i buren. Tror att han satt uppe och kollade på Tv en stund, men jag somnade.

16/9 tisdag

Blev lite varm på natten, så jag strulade kring i huset, nå-ja,-- jag skällde aldrig, men fann att "kontorets soffa" var en alldeles utmärkt sovplats, svalt och skönt. Ganska tidigt började slamret i köket, som jag nonchalerade, jag var fortfarande trött. Så kom han den länge och väckte mig, direkt skulle vi ut och han vill nog att jag skulle kissa och så blev det, dessutom passade jag på att kröka en märla. Frukost för alla och därefter fick öronen sin sväng och sedan bar det av ut. Och precis som jag misstänkt, samma resa. Jag kunde inte låta bli att skälla ut vissa byrackor vi mötte, men med tanke på den "gula mössan" så fick vissa vara i fred. Nu börjar jag faktiskt att uppskatta rundan, många fina dofter, bra underlag att gå på och härlig havsluft. Troligen kommer denna tur att upprepa sig hela veckan.

Väl hemma efter turen var det vatten och vila (godisbit, får jag inte berätta) som gällde. Dessutom blev jag ensam en stund, tror att han åkte till affären, för han kom hem med ett par kassar.(ny godisbit)

Lugn sen-eftermiddag, jag solade och vilade mig i fönstret på husets västra sida. Något senare började skramlet i köket och då har jag lärt mig att hon är på gång och maten skall fram på bordet, ett moment som kräver närvaro, då allt kan hända. (härliga dofter och ev. en smakbit)

Efter maten, som vanligt en liten extra tur, jag vill gärna kissa innan TV-kvällen börjar.

Ganska lugn kväll, reservhusse pratade något om ishockey och menade att min riktiga husse nog inte borde veta vad som hände. Tror att fel lag förlorade.

Kvällen avslutades med en lite längre runda och jag skötte vad som skötas skall.

Tog godnatt i buren och åt min gurka. Vaknade vid midnatt tog en promenad i huset och kollade så att alla sov. Väl uppe på andra våningen valde jag att fortsätta min nattvila där. En ganska skön filt och en mysig hörna finns i hallen. Trappan i mörker får jag vara lite försiktig med, då jag skall ner och dricka, men som gammal dam är man noga var man sätter tassarna.

17/9 onsdag

Sover länge. Myshörnan på andra våningen är skön. När hon, reservmatte, går ner för att äta frukost får jag masa mig upp. Frukosten var då redan på plats och det blev kissetur med en gång, som tur var hade han fått med sig en påse, riktigt skönt att kröka en mandel i morgonsolen. Örat fick sin omgång direkt vi kom hem.

Så efter lite allmänna göromål med att bädda och fixa till i köket så bar det iväg på långtur. Han har lärt sig att vi går innanför sanddynerna i motvind och ute vid havet i medvind. Han förstår, om jag får välja, vill jag hellre ha sanden som blåser utmed stranden i häcken än i ögonen. Inte så många byrackor i spåret i dag, vi passerade dock en som satt vid sitt hus, han var rent vit, ja lite blek och jag tänkte; i dag skall jag inte skälla och fick därmed beröm. Väl ute i Bingsmarken, vid bryggan, möte han två tvåbenta med långa pinnar i händerna, konstigt att vara ute och gå med pinnar när det finns hundar, sådana som jag.

Jag orkande inte skälla och alla tre pratade lång stund, jag hörde visst att jag fick beröm för att jag uppförde mig så lugnt och fint. Ingen risk för gul mössa med röda bokstäver tänkte jag. "Hemresan" gick fort, han tar långa steg, så jag får pinna på rejält om vi skall hålla takten. Väl hemma blev det vatten, godis och jag passade på att äta upp vad som lämnats på morgonen. Eftersom jag var lite trött letade jag upp ett fönster med sol och tro det om ni vill, jag somnade direkt. Just nu är han ute i trädgården och pratar med en liten blå figur, ingen tvåbent och ingen hund, undrar just vad det är för en krumelur, den rör ju på sig? Han informerade mig nu om att han avsåg köra till Tullstorp, vilket inte säger mig så mycket, jag har ju ingen karta, men han sa även; att det bara tar ett par minuter, så jag sa OK, för även tiden har jag lite dåligt koll på. Dock skiljer jag på när det ljust och när det är mörkt, kanske tur att man lärt sig att sova hur det än är?

Dammsugning ett oförståeligt störande moment i ens liv. En lång grå orm på golvet som jag måste förhålla mig till och dessutom reglerar den inte om den blir utskälld. Jag brydde mig inte mer när jag såg att ormen inte avsåg att bita mig och reservhusse kom bra överens med den.

Extra matte kom sent, party på jobbet hörde jag, någon kompis hade tydligen slutat och sådant måste ju firas. Extra matte var trött och sökte sig direkt en våning upp, medan den länge och jag tog en extra tur, så att jag fick sköta mina behov i lugn och ro. Hemma igen, gurka, öra och god natt. Sov i buren med stängd dörr, inte låst men väl mörklagad med filten, jätte skönt.

Dammsugning på gång, då väljer jag soffan

18/9 torsdag

Noterar att filten togs bort från buren, men jag valde att liga kvar och studera deras morgonrutiner. Innan frukosten, gav han och jag oss ut på en liten kissetur och när jag konstaterat att solen sken och livet lekte passade jag på att även fixa resten. Efter frukost blev det aktivitet med pärmor och datorer, en massa ovanliga rutiner och jag undrade vad skall nu hända? Men så plötsligt kom kopplet fram och det bar iväg mot havet, en lagom runda i dag och inga jyckar jag behövde uppmärksamma på min närvaro.

Väl hemma dröjde det inte länge förrän det ringde på dörren, en förfärlig signal som jag reagerade väldigt bestämt på. In kom en parant dam och började prata med mig som vi känt varandra ett helt liv, hon fick en blåsning, så gör man inte mot en äldre hund. Efterhand blev vi dock goda vänner. En arbetsam dam, hon klarade sig själv en stund medan han och jag gick ut, så jag kunde få kissa, sådant måste skötas även i bokföringstider. När lunchen serverades trodde jag att jag skulle bli tokig, vilka dofter en "rögad" lax kan åstadkomma. Tyvärr tvär nobbades jag helt, (nästan), jag fick en bra bit gurka, sedan jag sagt ifrån på skarpen. Vissa människor har lite svårt att förstå hur dofter påverkar oss hundar och vår aptit. Under deras lunch hör jag talas om en plummonkaka och funderade på om jag var involverad eller även denna delikatess kom att gå mig förbi. Rätt som det är hör jag den länge hojta: Oj, då visar det sig att plummonkakan blivit möjlig på toppen och kan naturligtvis inte ätas. Nu får ni hålla i er, får då tänkte jag: får jag ingen lax behöver ni ingen plummonkaka och så blev det. Ibland segrar rättvisan.

Nu har damen kört och lugnet infunnit sig, reservhusse och jag vilar ut, han i stolen och jag bakom soffan, eftermiddagssolen är läkande.

Ibland känner jag för att skälla, han brukar då erinra mig om att det är bara dummerjönsar som skäller på skuggor som rör sig och så kommer det evinnerliga hotet, om den gula mössan med de röda bokstäverna. Jag skulle bli förnedrad och Shell naturligtvis glada, på min bekostnad, detta får inte hända. I natt skall jag överväga hur, var och när jag skall skälla, men som ni vet, invanda mönster sitter i. Nu stängdes Tv:n, då återstår sista rundan för dagen, både hon och han följer med för att fortsatt kunna snacka och på något sätt nonchalera dem mig, jag väljer då att snusa på alla små revirmarkeringar som finns, speciellt eftersom kvällens runda går på okända vägar i totalt mörker, nåja en pannlampa finns med.

Efter att ha skött mina behov. Ätit min gurka återvände jag till buren, den är trygg.

Han reserv husse funderar tydligen på om jag vill ha stängt eller öppet, han kan inte bestämma sig. Lösning blir att grinden får vara öppen och filten nersläppt, jag kan välja och det uppskattar jag.

19/9 fredag

Lite ovanlig morgon ingen rör sig, så nu halvåtta skäller jag ett par gånger, kanske har klockan pajat.

Kvickt kommer reserv husse och lyfter på filten, påsar koppel och så bär det i väg på första rundan, inte så långt men ack vad skönt att få uträtta sina behov och att få öronen fixade så här på morgonen.

Maten är nu framdukad, både på bordet och i min skål. Och jag får veta att den långe skall gå och fixa till sig. Hörde även att hon skall vara hemma och ta emot patienter, vad det nu kan vara. Det kommer besök vid tvåtiden, någon som har tjut i öronen, sådana finns.

Reservhusse och jag har bestämt använda tiden till att veckohandla: buren i bilen och nosen mot Trelleborg, sakta och fint kör vi kustvägen i strålande sol. Jag slipper få solen i ögonen han har lagt filten på burtaket.

Bra affär, när reservhusse kommer ut får jag godis för att jag varit lugn och snäll. När vi kommer hem bär det i väg på en längre runda, inte den vanliga men helt OK. Sedan blir det som vanlig skrammel i köket och svårhanterade dofter. Om jag inte fått en liten muta hade jag nog "packa ihop". Efter en ovanligt lång middag och mycket

snack hamnade jag i soffan och mina "passare" framför TVn. Vissa fick kaffe och kakor jag fick godisbit. Troligen var där just nu inget av värde på TV, kopplet kom fram och så bar det ut i natten, efter som ingen såg mig i mörkret passade jag på att kissa och bajsa. Väl hemma fick jag en godis bit och sedan gick jag för att sova i soffan. Mitt i natten vaknade jag, helt mörkt utom två blå lampor på vinkylén, som kunde leda mig till buren. Lite förvånad blev jag då jag trampade på en bit gurka. Lätt att somna om när man ätit gurka.

Hon i BLÅ jacka och jag
på väg ut i regnet

20/9 lördag

Vaknade vi sjutiden och kallade på reservhusse som kom direkt och vi gjorde dagens första tur. En kort runda men lång nog för att klara av allt som behövs på morgonen. Jag fick min frukost, nytt vatten och han kollade även mitt öra.

Av någon anledning gick han upp igen på andra våningen. Efter en stund gick även jag upp för att kolla, tystnaden skrämde mig. Tror inte mina ögon när jag kommer upp, båda sover igen. Ok tänkte jag och tog plats vid sidan av sängen och efter en minut sov även jag. Jag vaknar av att det skramlar i köket och att stekos kan förnimmas. Frukosten i dag var lite annorlunda, hörde något om ägg och bacon. Efter frukosten for reservhusse till Skurup och jag vilade i soffan medan reservmatte stökade. Efter en stund noterar jag bilen som svänger in på parkeringsplatsen, passar på att skälla rejält så ingen missar mig. Reservhusse bär in en massa kassar, vissa skramlar det misstänksam om,

finkänslig som man är ställer man inga frågor.

Lunch för oss alla tre på terrassen perfekt, även om jag fick behålla kopplet på. Troligen litar man inte på mig? -Kanske med all rätt!

Nu känner jag att långturen är på gång. "Reservarna" och jag sätter kurs mot stranden och marschen går öster ut. En hel del både tvåbenta och fyrbenta är ute och rör på sig i dag. Lite lugnar tempo i dag och en massa snackande. Väl hemma blir det vatten och en koll i örat och sedan välbehövlig vila. Kvällen blir lugn, maten serveras och jag intar soffan medan "Reservarna" ser på en film. Liten kvälls tur/nattatur sedan gurka och buren. Vaknar mitt i natten och känner mig ensam. Väljer snabbt att ta trappan upp och hittar en bra plats att sova vidare på.

21/söndag

Har ni hört talas om sjusovare? Strax efter sju tar jag mod till mig och hoppar upp i reservhusses säng. Oj vad skönt, här borde jag ha sovit hela veckan.

Reservmatte fattar att jag vill ut så hon och jag ger oss iväg på

dagens första runda. Hon berättar att

jag nog skall få komma hem i dag. Sådant snack litar man inte på förrän man får svart på vitt. När vi kommer hem är frukosten klar och jag äter upp allt inklusive en bit god skinka. Regnet öser ner och jag tror att jag klarat mig, då, händer det som inte får hända. Reserv husse dyker upp i full mundering. Ut i regnet, jag blir våt under, över, fram och bak — men passar på att kissa. Väl hemma blir det till att tvätta fötterna och torka hel min vackra päls, som är genomblöt. Vatten, godis och framför allt vila i buren.

Passar nu på att tacka för en trevlig vecka och avvaktar husse och mattes ankomst. Hoppas husse får veta att jag gillar att gå till Bingsmarken en gång om dagen och gärna när solen skiner.

Skrivits under överinseende av Lea

Thomas Rosvall

VALPTRÄFF PÅ SJÖARYD

Första helgen i september möttes Agneta Brobergs och Gunilla Bergmans valpköpare på Sjöaryd för att lära sig ytterligare lite finlir. Till saken hör att Eva & Bo med Sansa från Brämhult och Lena & Anders med Frasse från Aneby var med på trimkursen i våras. Då utan hundar för att lära sig att sköta sina valpar som ännu befann sig i valplådan. Gunillas valpköpare i Vimmerby Annika Lindquist med Zaza ville också vara med.

Lille Jeppe från Hovmantorp kom och hälsade på med husse Leif, matte som skulle vara med på kursen fick en rejäl höstförkylning så där blev det sängläge.

I väntan på våra trimgäster intar vi morgonmackan på förstutrappan.

Gunillas sålda valp kom som en ulltuss men matte jobbade frenetiskt flera timmar och lyckades med lite hjälp åka hem med en liten söt flicka som såg ut som en Strävhaarig Foxterrier. Nu hoppas vi att matte underhåller pälsen efter bästa förmåga.

Frasse från Aneby hör och häpna var trimmad av matte & husse så fint. Det gladdde mig ofantligt, då hade ju inte medverkan utan hund i maj varit förgäves. Det var bara att sätta lite fartränder "finesser" på honom. Bravo! Husse hade tillverkat egen trimkniv med pimpsten, som var platt med virat handtag. Låg jätte fint i handen.

Sansa från Brämhult var riktigt duktigt ulldragen och det låg faktiskt en liten fin päls under som var på gång. Gemensam svårighet för alla var naturligtvis trimning av huvud, men vi lyckades få till det också.

Zaza & matte

trimgänget

Til Strävvhåriga Foxterrierklubben.

Jeg vil få takke så meget for at dere inviterte meg til å dømme deres inoffisielle 35 års jubileumsutstilling. Det er gått en del år siden forrige gang jeg dømte hos dere. Det er et så hyggelig arrangement og extra trivelig at så mange melder på, denne gangen var det 32 påmeldte hunder. Dette er jo fint når man tenker på at antall Strävvhår på utstillingene har gått ned, dette har vi særlig merket i Norge. Middagen kvelden før utstillingen var så bra med bra tale om klubben. Maten var god og vi koset oss alle der. Det er veldig viktig med et godt samarbeide mellom oppdretterne for at rasen skal gå videre.

Til disse uoffisielle arrangement kommer mange som kanskje aldri vil møte opp på en offisiell utstilling, det er også mange som tar det som trening for sine hunder. Mange av dere som stilte ut hadde trimmet hundene selv og det var jammen en flott gjeng Strävvhår med eiere som kom. Tusen takk til dere alle. Husk på at en raseklubb som dere har er veldig viktig for rasen.

Vi har jo enkelte problem i rasen. Svansene som tidligere var kupert er nå lange og bæres i alle retninger. Vi er ikke kommet langt med å prøve å få rette haler på alle disse årene syntes jeg. Halefeste på de aller fleste var veldig bra og da vil man ofte se at halene krøller seg over ryggen. Noen løsning på dette er ikke å knekke eller operere svanser.. Enten må det godkjennes at ukuperte Strävvhåriga Fox terrier svanser legger seg over ryggen eller så må dette arbeides videre med i avlen. Andre terrierrasen godkjenner at deres rase har «glad» og krøllete svanser, men jeg merker at særlig utenlandske dommere mener at alle Strävvhår skal ha helt rake svanser. I England, USA og delevis på kontinentet driver de med fixing av svansene og dommere er så naive og tror de er født sånn og slår ned på svanser som legger seg over ryggen eller krøller seg. De slår ikke ned på de andre terrierrasene med disse krøllete svansene.

Så er det storleken på våre Strävvhår. Det er mange for store hunder. Selv er jeg oppdretter og vet hvor vanskelig dette er. Tror man at man ved en kombinasjon med gode storleker vil få bare bra storleker så kan det bli helt motsatt, man får av og til virkelig elefanter i disse kombinasjonene. En løsning på dette har jeg ikke funnet i alle årene jeg har drevet oppdrett så kan noen gi meg en klu på dette vil jeg gjerne lære. Uansett vær obs på dette.

Hodene på Strävvhåren skal være langt og smalt. Alt for mange hoder er i dag grove og for korte. I standarden står det at det skal være liten forskjell i lengden mellom skalle og snuteparti. Snutepartiet må være noe lengre enn skallen, ellers er et Strävvhårhode fattig. Alt for kraftige kinnben og spedt snuteparti er helt feil. Dessverre så jeg en del dårlige hoder. Men så en positiv ting, det var utrolig mange med perfekt ørebæring, herlig fortsett med det.

Pelsene var bra og så flinke dere hadde vært til å få de i flott trim tusen takk.

Jeg kan ikke gå gjennom hver eneste hund her, men kan snakke om klassene. I Bedømningsklassen var det jo stor forskjell i alder og trim. Vinneren hannen Crispy Amadeus hadde noe lette ører og noe kraftig hode, men han viste seg som en drøm og vant på showingen sin. Tiken Ferrostar Dolce Donna var en flott, noe stor tik, men dessverre var pelsen noe forstørt av klipping.

I valpkl. 4-6 mån. så falt jeg helt for Jig's Primo Amoroso. Han var som liten stjerne der han gikk rundt, alt stemte på han. Hva må han bli? Ja tiden vil vise. Så var det valper 6-9 mån.: beste i denne aldersklassen var Crispy Fair'n Square som er en meget lovende, han viste seg bra, men kunne hatt

bedre tilbakelagte skuldre. De 3 andre i denne aldersklassen var kullsøsken den beste var Kinonly Nina.

Unghund klassene der jeg likte tiken best Jollyfox Power on Line som hadde et meget vakkert hode og hun viste seg veldig bra. Hun var gjennomgående en herlig tik, men hun skal ikke vokse mer. Hun ble beste tise med en extra stjerne fra meg. Hannen Crispy Billie Joe var for meg for stor og han trenger litt mer kropp som han sikkert vil få med alderen. Men han er en flott fox som showet seg opp til 4. BH. Jeg er sikker på at disse to unghundene vil gi eierne mye glede.

Ôpen klassene var det kun to. Tiken var jo så søt, men hadde spist for meget og var i godt hold dessverre. Kinonly Karl-Oscar var stor og han var ikke samarbeidsvillig under rørelser, men han har så mange positive sider så kjære eier gå hjem og tren han, du kan få mye ut av han om dere kan samarbeide.

I championklassene var gutta sterkest, vinner og også BIS ble Mercury Marley and Me. Fin størrelse med bra uttrykk og hode. Prima hals og skuldre med en kraftig velutviklet kropp. Han beveget seg rundt i ringen som en konge som alle skulle se på. Nr.2 og nr. 2 BH Ferrostar Don Corleone som jeg også likte veldig godt, også han beveget seg som en stjerne i ringen. I tikklassen her med 4 stk. så var vinneren den gingerfargete Kinonly Mimosa som også ble 2 BT. Hun har et vakkert hode og uttrykk, men noe steil skulder som påvirket lengden på kroppen. Hun beveget seg veldig bra og var i prima pels. Nr. 2 og 3 BT her ble Peder Jonasgårdens Randy som er en flott hund, men dessverre med for lyse øyne og tunge ører som ødlegger uttrykket dessverre.

Så var det veteranene der hanhunden Läckerbiten`s Moneymaker vant over tiken som var en halvsøster. Han var i fantastisk form som også gjorde at han ble 3. BH. Han har så bra storlek med bra hode og uttrykk. Bra skuldre med en flott kropp . Han var i prima kondisjon og pels. Far til flere bra barn her var han også. Riktig en Strävhår jeg liker. Tiken Läckerbiten`s Dream Weave var 10 år og i meget bra kondisjon . Hun var så feminin der hun gikk rundt i ringen i prima pels og hun ble også nr. 4 BT.

GRETHE AVTACKAS AV ORDFÖRANDE ANN-CHARLOTTE

Rapport från Skrållan

Nu har jag fått agera igen!!

Söndagen den 9 november satt jag i Strävåriga Foxterrierklubbens monter på utställningen Malmö Valp.

Jag märkte redan på torsdagen att något var på gång, matte och jag körde till Lena och då vet jag vad som väntar, nämligen ryckning av päls, kloklippning och annat för att jag ska vara presentabel.

Till vardags ser jag inte så fin ut eftersom jag springer över fälten och jagar allt som försöker ta sig in på våra marker. Nu är det plöjt och blött i markerna så jag får skäll och blir duschad nästan varje dag av matte, hon uppskattar inte att jag vaktar och jagar bort harar, fasaner och annat otyg. Jag tycker jag skulle fått något gott i stället.

Hur som helst så skulle jag ju vara fin på söndagen så jag fick endast gå ut i koppel på fredagen och lördagen. Jag var ren och kammad på söndagen då det bar iväg på morgonen till Malmö. Jag passerade veterinärbesiktningen utan problem bland alla små valpar som skulle ställas ut. Väl inne var det bara att ställa sig på bordet i vår monter och låta alla som ville, klappa mig. Jag njuter av att vara medelpunkt och gillar alla som kommer fram och frågar om vår ras och kommenterar mig som en fin och snäll hund.

Intresset för vår ras var mycket stort, flera ville veta var de kunde köpa valpar och då fick de ett kort av de tre damerna som stod i montern tillsammans med mig, med vårt emblem och hemsidans adress på. Korten användes första gången vid denna utställning enligt vad jag förstod.

Under dagen som för min del varade mellan 09.00 – 14.30 med två små kissepauser, kom det mycket folk som tog för sig av foxpepparkakor och karameller som vi bjöd på och fick med sig både broschyrer, tidningar och goda råd.

Jag skötte mig så bra, att om det passar får jag komma med till nästa år igen, och det ser jag fram mot.

Skrållan (Pennymaker)

STRÄVHÅRIGA
FOXTERRIERKLUBBENS
STYRELSE

ÖNSKAR

KLUBBENS ALLA MEDLEMMAR
ETT RIKTIGT GOTT NYTT
STRÄVARÅR 2015

KERAMIKFOXAR AV AASE CORNÉR

**STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBEN
MEDLEMSKORT 2014**

SVERIGE

**PORTO
BETALT
B FÖRENINGSBREV**

**RETURADRESS.
KRISTINA LINDSTRÖM
STUREGATAN 46, 1 tr.ö.g.
11 436 STOCKHOLM**

**ETT SOLIGT , VARMT NYTT STRÄVARAR
ÅR 2015
ÖNSKAS
STRÄVHÅRSVÄNNERNA**